राज्जातश्चर्म्मकार इति स्मृतः" पराशरोक्ते २सङ्कीर्ण-जातिभेदे पुंस्त्री स्त्रियां जातित्वात् ङीष्। "चर्म्म-कारस्य द्वौ पुत्रौ गणकोवाद्यपूरकः"। "मनुना तु वैदेह्यां निषादाज्जातस्य कारावराख्यचर्म्मकारसंज्ञोक्ता यथा "कारावरो निषादात्तु चर्म्मकारः प्रसूयते" उत्तरत्र वैदेह्यामेवेत्युक्तेः अत्रापि तस्यामेवेत्यन्वयः। उश-नसा तु "सूताद्विप्रप्रसूतायां सूतोवेणुक उच्यते। नृपायामेव तस्यैव जातोयश्चर्म्मकारकः" इत्युक्तम्। एवञ्च मुनित्रयप्रामाण्यात् त्रिविधैव चर्मकारजातिः। "धिग्वर्णानां चर्म्म कार्य्यम्" मनुना तेषां वृत्तिरुक्ता। चर्म्मकरोति क्विप् चर्म्मकृदप्यत्र। ण्वुल् चर्म्मकारक तत्रार्थे [षधौ मेदि० २चर्म्मकारजातिस्त्रियां च

चर्म्मकारी स्त्री चर्म्म किरति कॄ-अण्। १चर्म्मकषायामो-

चर्म्मकील पु० चर्म्मणि कील इव। गुह्यजाते रोगभेदे (हारिश) ख्याते रोगे "व्यानो गृहीत्वा श्लेष्माणम्। करोत्यर्शस्त्वचो बहिः। कीलोपसंस्थिरखरं चर्म्म-कीलन्तु तद्विदुः। वातेन तोदपारुष्यं पित्तादसित-रक्तता। श्लेष्मणा स्निग्धता तस्य ग्रथितत्वमवर्णता" माधवक० तन्निदानाद्युक्तम्। "चर्मकीलं जतुमणिं मसकान् तिलकालकान्। उत्कृत्य शस्त्रेण दहेत् क्षाराग्निभ्यामशेषतः" भावप्र०। [पत्रायां हेमच०

चर्म्मचटका स्त्री चर्मणा चटकेव। (चामचिका) अजिन

चर्म्मचटी स्त्री चर्म्म चटति भिनत्ति चट-भेदे अच् गौरा० ङीष्। (चामचिका) अजिनपत्रायां शब्दरत्ना०। स्वार्थे क। चर्म्मचटिकाप्यत्र। [रोगे राजनि०।

चर्म्मचित्रक न० चर्म्म चित्रयति चित्र-ण्वुल्। श्वेतकुष्ठ-

चर्म्मज न० चर्म्मणि जायते जन-ड। १रोमणि। २रुधिरे च राजनि०।

चर्म्मण्य त्रि० चर्म्मणि भवः शरीरावयवत्वात् यत्। चर्म-भवे। "श्लेष्मणा चर्म्मण्यं वान्यद्वा विश्लिष्टं संश्लेष-येत्" ऐत० ब्रा० ५।३२।

चर्म्मण्वती स्त्री चर्म्मन्+अस्त्यर्थे मतुप् मस्य वः संज्ञायां आसन्दीवदित्यादिना नि०। नदीभेदे। सा च रन्ति देवस्य यज्ञोपकल्पितगोराशिचर्म्मत उत्पन्ना यथाह "महानदी चर्म्मराशेरुत्क्लेदात् सुसुवे यतः। ततश्च-र्मण्वतीत्येवं विख्याता सा महानदी" भा० शा०२९अ०। "रन्तिदेवस्य यज्ञे ताः पशुत्वेनोपकल्पिताः। अतश्चर्म-ण्वती राजन्! गोचर्मभ्यः प्रवर्त्तिता" भा०अनु०६६अ० नर्मदाफलं दक्षिणसिन्धुफलञ्चोक्त्वा भा० व० ८२अ० तन्माहात्म्यं यथा "चर्म्मण्वतीं समासाद्य नियतो नियताशनः। रन्तिदेवाभ्यनुज्ञातो अग्नि-ष्टोमफलं लभेत्"। अतस्तस्या दक्षिणदेशस्थत्वम्। असं-ज्ञायां तु चर्म्मवत् इत्येव। चर्म्मयुक्ते त्रि० स्त्रियां ङीप्। [राजनि०।

चर्म्मतरङ्ग पु० चर्म्मणि तरङ्ग इव। जरया पलिते बलौ।

चर्म्मतिल त्रि० चर्म्मणि तिला अस्य। चर्म्मोपरिजात कृष्णतिलके (तिल) युक्तदेहादौ [हेम०।

चर्म्मदण्ड पु० चर्म्मणा कृतोदण्डः। कषायाम् (कोड़ा)

चर्म्मदल न० चर्म्म दलयति दल-अण्। स्वल्पकुष्ठभेदे। "सूर्य्येन कण्डूव्यथनौघचोषास्तलेषु तच्चर्म्मदलं वदन्ति" सुश्रुतः। "चर्म्मदलाजगल्लीमशकाधिष्ठाना" सुश्रुतः।

चर्म्मदूषिका स्त्री चर्म्म दूषति दूषि-ण्वुल्। कोठरोगे राजनि०।

चर्म्मद्रुम पु० चर्म्म चर्म्माकारवल्कलं तत्प्रधानोद्रुमः। भूर्ज-वृक्षे राजनि०। तस्य चर्म्माकारवल्कलत्वात् तथात्वम्।

चर्म्मन् न०चर-मनिन्। १देहावरिकायां त्वचि, २इन्द्रियभेदे येन स्पर्श उपलभ्यते तस्मिन् ३फलके (ढाल) च। "त्वगिन्द्रियन्तु वायवीयं यथाह "देहव्यापि त्वगिन्द्रियम्" भाषा०। तस्य तथात्वं सि० मु० समर्थितं यथा "शरीर व्यापकं स्पर्शग्राहकमिन्द्रियं तच्च वायवीयं रूपादिषु मध्ये स्पर्शस्यैव व्यञ्जकत्वात् अङ्गसङ्गिसलिलशैत्यव्यञ्जक व्यजनवातवत्"। मनसा त्वग्योगोज्ञानसामान्ये कारणं यथाह तत्रैव "त्वचोयोगो मनसा ज्ञानकारणम्" "त्वङ्मनःसंयोगो ज्ञानसामान्ये कारणमित्यर्थः किं तत्र प्रमाणं सुषुप्तिकाले त्वचं त्यक्त्वा पुरीतति वर्त्तमानेन मनसा ज्ञानाजननमिति। ननु सुषुप्तिकाले किं ज्ञानं भविष्यति अनुभवरूपं स्मरणरूपं वा। नाद्यः अनुभव-सामग्र्यभावात्तथाहि चाक्षुषादिप्रत्यक्षे चक्षुरादिना सह मनःसंयोगस्य हेतुत्वात् तदभावादेव न चाक्षुषादि-प्रत्यक्षं, ज्ञानादेरभावादेव न मानसप्रत्यक्षं, ज्ञानाद्यभावे च नात्मनोऽपि प्रत्यक्षमिति। व्याप्तिज्ञानाभावात् नानु-मितिः, सादृश्यज्ञानाभावात् नोपमितिः, पदज्ञानाभावात् न शाब्दबोधः, इत्यनुभवसामग्र्यभावात् नानुभवः। उद्बोधकाभावाच्च न स्मरणम्। मैवं सुषुप्तिप्राक्कालोत्-पन्नेच्छादिव्यक्तेस्तत्सम्बन्धेनात्मनश्च प्रत्यक्षप्रसङ्गात् तदती-न्द्रियत्वे मानाभावात् सुषुप्तिप्राक्काले निर्विकल्पमेव जायत